

Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország

A sok tervezés, a sok készülés, a rengeteg várakozás révbe ért május 11-én szombaton, mert elérkezett a várva várt nap! Igen, elindultunk Erdélybe, magunk mögött hagytuk a szürke hétköznapokat, szeretett családjunkat, a digitális világot, és végre elindultunk. A várakozás óriási volt, de az élmény még annál is nagyobb. Minden reményünket felülmúlta ez a hét napos utazás! Nem csak 2400 km-t tettünk meg, hanem visszautaztunk az időben, és együtt indultunk a segesvári csatába Petőfivel, csücsültünk Adyval a Kalota partján, és bejártuk a Tündéerkertet...

Tartsatok velünk, lássátok ahogy mi láttuk!

1. nap

Szentendrét magunk mögött hagyva jó tempóban haladunk a határ felé. Az utazás sok, de tudjuk, hogy megéri. Tamás bá kvíz játékán pallérozódik az elménk, vagy csak jókat szunyókálunk a buszon. Nagyváradot elhagyva egy hosszabb pihenőt teszünk Királyhágón, búcsút intünk a Partiumnak, és végre elkezdünk leereszkedni Erdélyországba!

Közben Zoli és Tamás bácsi egymás kezébe adja a mikrofont, sokat mesélnek nekünk a kalota vidékről, Kalotaszegről! Az építészet és a népi

motívumok tényleg szépek... Megállunk az Ady emlékfánál, megnézzük a templomot, és már robogunk is tovább Torockó felé.

A Székelykő hatalmas sziklája uralja a tájat Torockón. A helyi néprajzi gyűjtemény nagyon szép, de a nap igazi meglepetése a szállás... Hatalmas rönkházakban lakunk, csodaszép helyen!

A vacsora után fáradtan hajtjuk álomra a fejünket.

2. nap

Reggel korán kelünk, és nem sokkal nyitás után már a Tordai sóbányában vagyunk. Hihetetlen, monumentális, elképesztő! Alig találunk szavakat! Lefelé végig gyalogolunk, felfelé hála Istennek már liftezünk! Akkor vesszük csak észre, hogy milyen gyorsan elrepült az a két és fél óra, amit a föld alatti világban töltöttünk, mikor ismét a napfényre lépünk.

Kolozsváron megnézzük a Házsongárdi temetőt, megkeressük Apáczai és Dzsida sírját, sőt még Kristóf ükapjának is megtaláljuk a nyughelyét. Megnézzük a régi várfalat, a Mátyás szobrot, a székesegyházat, még Mátyás király szülőházát is meglátogatjuk! Izgalmas szép, de kicsit zsúfolt a város. Nem sokkal később elindulunk Marosvásárhely felé! Megnézzük a Kultúrpalotát, ami a szecesszió fellegrája! Izgalmas a tárlatvezetés, gyönyörűek a festett ablakok, és nagyon impozáns a hangversenyterem. Kár, hogy a zongorát nem próbálhatjuk ki... 😊

Újra buszozás, újra kvízzjáték, szunyókálás, beszélgetés, kinek-kinek kedve és vérmérséklete szerint. Zetelakára érve a lányok az Eni panzióban, a fiúk Teca néninél szállnak meg. Hatalmas a kert, ahol kedvünkre játszhatunk, és Teca néni is kiváló pótnagymama!

3. nap

Az éjszakai eső porcukorral hint be mindent a Hargitán! Reggel 8 órakor a még megfagyott világban sétálunk fel a Madarasi Hargitára, ahol rajunk kívül csak a mély csönd honol, a kopjafaerdőben csak a szél suhog. Meghallgatjuk a Kő marad című verset, koszorúzunk, meghatódunk. Érezzük, lélekben is megérkeztünk Erdélybe...

A felkelő nap lassan felolvasztja a jégpáncélt, és mi is visszaereszkedünk a civilizációba.

Udvarhelyen megnézzük a Vasszékelyt, a

belvárost. Itt már mindenki magyar, mintha otthon lennénk, és mégis érezhető a távolság... Furcsa érzés...

Busz, zötyögés, kvíz, alvás, és már Szovátna vagyunk! Megnézzük a sósziklákat, a Medve tavat körbe sétáljuk. Kár, hogy nem lehet benne fürödni. Korondon kapunk egy óra szabadidőt! Bőven van időnk matatni a sok portéka között, vásárfiát venni az otthoniaknak!

Farkaslakán megállunk a Szent Faustina háznál, és találkozunk Csaba testvér 7 kis napközis porontyával. Az együtt töltött játékkal szempillantás alatt repül el az egy óra. Remélem nekik is élményként marad meg ez a szempillantásnyi idő. Szívszorító találkozó!

Este isteni vacsora, közös játék, mély álom.

4. nap

Reggel korán kelünk. A szemünk egyre nehezebben pattan ki, és a buszon egyre nehezebb nyitva tartani. Pedig Zoli és Tamás bácsi megállás nélkül beszél, a táj gyönyörű, de fáradtak vagyunk. A libáni úton megyünk át a Gyergyói medencébe, megnézzük Gyergyószentmiklóst, és Pongrác tetőn tett kis pihenő után megkezdjük az ereszkedést a Békás szorosba! A Gyilkos tó nagyon szép, a forró kürtöskalács pedig lélekmelegítő a csípős reggeli hidegben. Hamar kimelegszünk a Cohardra menet... Ég a comb, veritékes a homlok, de a száj tátva marad a hegy tetején. A lábunk alatt a Gyilkos tó, és az egész szoros. Lemászunk a hegyről, egy gyors szusszanás és már sétálunk is lefelé a Békás szorosban. A bátrabbak a Kis Békás patak szurdokjába is bemerészkednek, ahol már függőhíd is van. Meleg van, egy gyors lábáztatás az 5 fokos patakban. Zalán kicsit nagyobbat csobban, belesik derékig a vízbe.

Hazafelé még megnézzük a Lázár kastélyt, és viszonylag korán hazaérünk. Vacsora előtt még van idő egy másfél órás játékra is Teca néni kertjében. A vacsora finom, az ágy puha, az éjszaka rövid!

5. nap

A mai nap az a nap, amiért sok száz kilométert utaztunk, és utazik ezer meg ezer zarándok évszázadok óta! A csíksomlyói kegytemplomban szinte harapni lehet a szakrális csendet, a látvány, a kisugárzás feledhetetlen. A borvíz fanyar ízű, buborékos, nagyon érdekes. A társaság egyik fele a Székely keresztúton megy fel a Salvatore kápolnához. Aki ott volt, tudja, aki nem úgy sem értené... Életre szóló élmény! A hegytetőn még 3 medvével is találkoztunk!

A Gyimeseken keresztül érkezünk az ezeréves magyar határhoz. A Rákóczi vár sajnos le van zárva, de a vidék, az emberek, a mindent átható nyugalom fantasztikus. Már alig emlékszünk a hétköznapi rohanásra, a mókuserékre... Itt a Tatros mellett szinte megáll az idő, másnak is, nekünk is...

Csíkmadaroson megnézzük Szille ismerőseinek vízimalmát, a sütemény és a tea életmentő elgyötört tagjainknak! Csíkszereda után Máréfalván találkozunk Kristóf ismerősével is! Manyi néni egy hatalmas tál csörögefánkot sült nekünk, amit Szejkefürdőn a Minierdély múzeumban eszünk meg. Az esőfelhők körebe táncolnak minket, de itt is megússzuk az esőt. A székelykapuk nagyon szépek. Orbán Balázs sírjánál jó egy percre letekinteni a völgybe.

Busz, esti játék, vacsora, közös játék a „B” osztállyal és végre az ágy... Mély álom, rengeteg élmény, ólmos ébredés

6. nap

Búcsú Zetelakától, a szállásadóinktól. Farkaslakán megnézzük Tamási Áron szülőházát is! Rugonfalva határában megállunk egy pillanatra, és máris robogtunk tovább Fehéregyházára, ahol megnézzük a helyet, ahol utoljára látták a lánglelkű költőt!

Segesvár nagyon szép! A belváros és a vár fantasztikus. Ha nem kéne sietni, még egy órát szívesen sétálgatnánk. De menni kell. Mert Torockón nagy kaland vár ránk, egy nagy hegy. Aki nem érez magában a tüzet, az Orsi nénivel félúton megáll, és a délutáni forrásban sütteti fáradt tagjait. Aki elszánt, Tamás bával felkapaszkodik a Székelykő ormára. Lefelé már együtt jövünk a hegyről, és elfoglaljuk a szállásainkat. A vacsora után egy helyi kiskocsmában, teát szürcsölve múltatjuk az időt egy

kis kártyázással, beszélgetéssel...

7. nap

Korai kelés, csípős reggel, jóleső a forró tea. Mire felmelegednek elgémberedett tagjaink már a Tordai hasadékban sétálunk. Gyönyörű hely! Kifelé jövet a szurdokból találkozunk a „B” osztállyal! Egy kis buszozás és szunyókálás után ismét Nagyváradon vagyunk. Most a sűrű külvárosi lakótelepeket magunk mögött hagyva egyenesen a főtérre megyünk! Mintha egy pezsgő nyugat-európai forgatagba csöppentünk volna! Rend, tisztaság, szecesszió! Megnézzük a Fekete Sas szállót, az Ady múzeumot, a színházat. Bár lenne még idő, bár lenne még pár napunk. De egyszer minden jónak vége szakad, és el kell indulni haza.

Mi volt ez a hét nap? Nem csupán 168 óra, hanem olyan utazás, ahol kiléptünk a saját árnyékunkból, a térből és az időből, és cikáztunk az évszázadok között, ahol történelmünk nagyjai vezettek minket kezem fogva. Életre szóló élmény, jellemformáló kirándulás!